Коли вона плелася в коси —
чом, скрипко, відвернулась пріч?
Як музику пустила босу
в гаку непевну, звабну ніч?

Ох, смиче, теж дививсь куди ги? —
вже ж сивина спадає з пліч, —
як босу музику пустити
в таку непевну, звабну ніч?..

Візьму собі землі окраєць,
піду блукати по світах, —
хай тільки вітер завиває
в моїх розхристаних слідах...

О малю, тату, як спитають,
куди ваш син подався з віч —
скажіть: він музику шукає,
що босою пішла у ніч.